

Universitatea Babeş-Bolyai, Cluj-Napoca

Facultatea de Studii Europene

TEZĂ DE DOCTORAT

Rezumat

CONDUCĂTOR DE DOCTORAT

Profesor Dr. Nicolae Păun

Student-doctorand

Shirit Ovadia Keessen

2023

Universitatea Babeş-Bolyai, Cluj-Napoca

Facultatea de Studii Europene

**Dezvoltarea politicii europene privind cercetarea provenienței
artei jefuite de naziști. Studiu de caz: Arta jefuită a evreilor
europeni**

Rezumat

CONDUCĂTOR DE DOCTORAT

Profesor Dr. Nicolae Păun

Student-doctorand

Shirit Ovadia Keessen

2023

Cuprins

Dezvoltarea politicii europene privind cercetarea provenienței artei jefuite de către naziști. Studiu de caz al artei jefuite, deținute de evrei europeni	5
Abstract	5
Lista tabelor.....	7
Lista Figurilor.....	7
CAPITOLUL I: INTRODUCERE	8
Punctele de interes ale cercetării.....	10
Focusul cercetării.....	11
Rolul cercetării.....	12
Lipsurile cercetării.....	13
Obiectivele de cercetare.....	13
Principala întrebare de cercetare.....	13
Întrebări de cercetare subsidiare.....	14
Limitele cercetării.....	14
Structura tezei.....	15
Importanța cercetării.....	16
Posibilă contribuție la cunoaștere.....	16
CAPITOLUL II: PERSPECTIVA TEORETICĂ	17
2.1. Cadrul conceptual - Principale teorii.....	17
2.2 Conceptele.....	18
CAPITOLUL III: METODOLOGIE	22
3.1 Paradigma cercetării: abordare calitativă.....	22
3.2 Studiu de caz.....	23
3.3 Designul de cercetare.....	24
3.4 Metoda de eșantionare.....	25
3.5 Profilul populației de cercetare.....	25
3.6 Metoda de analiză a datelor: analiza de conținut.....	25
CAPITOLUL IV: CONSTATĂRI	26
4.1 Constatări rezultate din întrebarea 1 de cercetare.....	26
4.2 Constatări rezultate din întrebarea 2 de cercetare.....	27
4.3 Discuțiile focus-grupului.....	28
4.4 Constatări integrative.....	29
CAPITOLUL V: CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI	32

5.1 Concluzii care decurg din întrebarea 1 de cercetare	32
5.2 Concluzii care decurg din întrebarea 2 de cercetare	33
5.3 Concluzii conceptuale: regândirea politicii de cercetare a provenienței țărilor europene a artei jefuite de naziști și a artei jefuite de naziști a proprietății evreiești	34
5.4 Implicații practice și advocacy	37
5.5 Limitări ale cercetării	38
5.6 Contribuția la cunoaștere	38
5.7 Cercetări viitoare	39
Referințe bibliografice	40
Convenții internaționale și resurse web ale Uniunii Europene.....	42

Dezvoltarea politicii europene privind cercetarea provenienței artei jefuite de către naziști. Studiu de caz al artei jefuite, deținute de evrei europeni

Abstract

Ascensiunea celui de-al Treilea Reich a fost și este încă un eveniment traumatizant pentru lume. Holocaustul este considerat a fi una dintre cele mai îngrozitoare crime din istoria noastră umană colectivă. Naziștii au ucis șase milioane de evrei, printre care un milion și jumătate de copii, precum și milioane de alte persoane. Raportul JUST Act (2020), compus de Departamentul de Stat al SUA, afirmă că naziștii au confiscat și transferat pe nedrept proprietatea poporului evreu nu numai în scopul finanțării războiului ci și, în egală măsură, pentru a elimina toate celelalte aspecte ale vieții culturale evreiești.

Partidul Nazist (1933) a comis cel mai mare furt de proprietăți culturale în timpul celui de-al Doilea Război Mondial și nu a fost o simplă incidență a războiului, ci o politică oficială. Revoluția națională s-a transformat într-o revoluție culturală, dar și politică și economică. Fructele interzise ale acestei revoluții ne-au bântuit până astăzi.

Această cercetare se concentrează pe modelele de comportament ale statelor europene selectate, și anume Austria, Germania și Țările de Jos. De asemenea explorează și cartografiază activitatea statului și sugerează un set de practici, reguli și standarde utilizate de statele europene, în ceea ce privește cercetarea provenienței proprietăților artistice evreiești, jefuite de către naziști.

Cercetarea în Israel a fost realizată folosind o abordare calitativă, care a inclus colectarea de date din interviuri aprofundate, semi-structurate, analize ale diverselor documente istorice și actuale, plus discuții din cadrul focus-grupului. Datele au fost analizate urmând principii bazate pe teorie. Printre cei intervievați se numără figuri cheie ale lumii artei, directori de muzee, curatori de artă, diplomați înalți și înalți oficiali guvernamentali.

Descoperirile oferă noi perspective cu privire la cercetarea provenienței fenomenelor de artă jefuite de naziști, din punct de vedere istoric până la evenimente recente, și arată pregătirea pentru o nouă abordare. Constatările descriu complexitatea fenomenelor, caracterizând diferitele interese care prezidează practicile instituțiilor culturale globale, afacerile cu artă și opiniile instituțiilor guvernamentale vizate.

Concluziile cercetării elaborează în continuare considerațiile diverșilor actori, caracteristicile fenomenelor și un cadru sugerat. Cercetarea adaugă o nouă abordare la cunoștințele existente despre cercetarea provenienței artei jefuite de naziști și a artei jefuite de naziști deținută de

evrei și oferă instrumente țărilor europene și altor actori internaționali din lumea artei pentru a forma o schimbare atât de necesară în această problemă.

Concluziile cercetării și politica de cercetare privind proveniența statului european a artei jefuite de naziști și a modelului de artă jefuită de naziști a proprietății evreiești ar putea servi țărilor europene în pregătirea de noi strategii în diplomația culturală guvernamentală privind gestionarea artei jefuite de către naziști. Acest model este compatibil cu procedurile de politică existente ale statelor UE și potrivit pentru alte regiuni, țări și popoare.

Keywords: Provenance Research, Nazi-looted Art, Nazi Era, Restitution, Museums, European Culture.

Lista tabelelor

Tabel 3.1	Structura cercetării
Tabel 4.1	Probleme și abordări implicate în cercetarea provenienței artei jefuite de naziști și deținută de evrei
Tabel 4.2	Mecanisme de luare a deciziilor care există în cadrul comunității internaționale în principal în țările europene cu privire la restituirea artei jefuite de naziști
Tabel 4.3	Teme și categorii care apar din discuțiile focus-grupului

Lista Figurilor

Figura 1.1	Cadrul conceptual: un model vizual
Figura 5.1	Cadrul teoretic al universalizării cercetării artei jefuite de naziști: Politica europeană multidisciplinară a artei jefuite de naziști
Figura 5.2	Model pentru politica culturală a statelor europene cu privire la arta de proprietate evreiască, jefuite de naziști

CAPITOLUL I: INTRODUCERE

Ascensiunea celui de-al Treilea Reich a fost și este încă un eveniment traumatizant pentru lume. Holocaustul este considerat a fi una dintre cele mai îngrozitoare crime din istoria noastră colectivă mondială. Naziștii au ucis șase milioane de evrei, printre care un milion și jumătate de copii, precum și milioane de alte persoane. În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, naziștii au condus și unul dintre cele mai mari furturi organizate din istorie. Un raport compus de Departamentul de Stat al Statelor Unite în martie 2020 (The JUST Act, 2020) afirmă că naziștii au confiscat și transferat pe nedrept proprietatea poporului evreu nu numai în scopul finanțării războiului, ci și pentru a elimina toate celelalte aspecte. ale vieții culturale evreiești.

Istoria arată că furtul și delapidarea bunurilor culturale sunt parte integrantă a războiului, iar orașele care conțin colecții private și publice de bunuri valoroase au fost înstrăinate de-a lungul timpului. Cu toate acestea, jefuirea din epoca nazistă a fost diferită în esență. Odată ce Hitler a fost numit cancelar în 1933, Liga de Luptă pentru Cultura Germană a ținut prima lor întâlnire la Stuttgart și apoi au fost dezvăluite noi idei. Creșterea Partidului Muncitoresc Național Socialist German (Partidul Nazist) în 1933 a arătat cum o revoluție națională poate fi atât culturală, cât și politică sau economică (Nichols, 1995). Jefuirea artei a devenit o prioritate de război și, așa cum a afirmat Feliciano (1995), jefuirea artei naziste nu ar fi fost o prioritate dacă Hitler și Göring nu ar fi fost iubitori de artă. Jefuirea artei naziste a avut loc într-o manieră metodică și la o scară copleșitoare în toată Europa ocupată.

Dorința lui Hitler a fost să-și transforme orașul natal, Linz din Austria, în capitala artei celui de-al Treilea Reich și să expună comorile Europei. Mai mulți savanți scriu că Hitler a numit o echipă care să-l asiste în planul său, iar agenți speciali au fost trimiși în țările europene. Acești agenți au achiziționat, prin diverse mijloace, peste 10.000 de lucrări de artă, care au fost apoi depozitate în depozite speciale în toată Germania și Austria. În ceea ce privește politica deschisă a naziștilor de persecuție a evreilor și de distrugere a moștenirii lor culturale, care a ajuns la forma sa finală la 20 ianuarie 1942, la Conferința de la Wannsee, naziștii știau că își pot permite să confişte orice le convine; prada consta în colecții importante de artă deținute de evrei în toată Europa ocupată.

Odată cu sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial, cantități uriașe de artă și bunuri culturale jefuite au fost localizate de forțele aliate. Puncte de colectare au fost înființate în

toată Germania pentru a sorta arta și, ulterior, pentru a fi returnate statului de origine și proprietarilor de drept.

Fruitele interzise ale așa-zisei revoluții culturale a naziștilor ne-au bântuit până astăzi. La sfârșitul războiului, obiectele de artă și-au schimbat proprietarul, transferate de la o persoană la alta, către dealeri, galerii de artă, colecții de muzee și proprietari privați. Cu toate acestea, Europa postbelică era o regiune rănită și prioritatea fiecărui stat era să-și reconstruiască țara așa cum fusese. Cercetarea de proveniență a artei jefuite de naziști și de proprietate evreiască a fost lăsată deoparte în acel moment.

Multe dintre piesele de artă jefuite ar putea face parte din colecțiile muzeelor și instituțiilor culturale cunoscute, fără a ști cui aparțin. Unele fac chiar parte din expozițiile publice actuale, fără cunoștințe despre proveniența sau descendența lor de proprietate. Bătăliile legale între instituții și posibili moștenitori ai artei sunt încă în desfășurare. Cu toate acestea, întrebarea rămâne fără răspuns: unde este justiția pentru aceste crime?

Lumea artei investește în arta jefuită fără o reglementare stabilită pentru această chestiune sau soluții practice sau politici în vigoare. Anii 1990 au adus o nouă conștientizare internațională pentru arta jefuită de naziști, care a atins punctul culminant la Conferința de la Washington din 1998, când Principiile de la Washington au fost semnate de 44 de țări. Cu toate acestea, doar cinci state europene au început planuri de a crea un mecanism care să se ocupe de această chestiune, și fără succes.

Tema cercetării provenienței artei jefuite din epoca nazistă este complexă. Implică sentimente și emoții puternice, sume enorme de bani și conflicte de interese ale multor actori diferiți. Combinarea acestor componente ar putea duce la o tragedie și, pe de altă parte, analizând totul și înțelegând terenul, ar putea duce la o soluție holistică, o piață de artă mai curată de dragul publicului și o justiție atât de necesară..

Această cercetare analizează proveniența artei jefuite din epoca nazistă și cât de dificilă este derularea acesteia menținând premisa că fiecare obiect are un proprietar. Cercetarea pune accent pe proprietatea și pe creatorul obiectului. Odată ce piesa este transferată de la proprietarul său original, principal, ea devine licită sau ilicită, în funcție de circumstanțele dinamicii tranzacției sale, plus contextul istoric mai larg în care au avut loc aceste translocări..

Această cercetare oferă perspective și prezintă idei care vor permite țărilor europene să-și revizuiască politica culturală în chestiunea artei jefuite de naziști și de proprietate evreiască. Concluziile acestei cercetări se bazează în mare măsură pe interviuri și analize de documente efectuate cu oficiali guvernamentali, diplomați, curatori, directori de instituții culturale și

reprezentanți ai comunității evreiești. Această cercetare susține că cercetarea provenienței este semnificativă pentru a ajunge la soluții privind colecțiile de artă jefuite de naziști, adică justiția prin restituirea sau compensarea proprietarilor de drept. Mai mult, susține că cercetarea provenienței artei jefuite de naziști are o importanță imensă în menținerea și reconstrucția moștenirii europene prin crearea unei diligențe în cadrul colecțiilor instituțiilor culturale și confruntându-se cu proveniența colecțiilor.

Totodată, este descrisă o scurtă istorie a jefuirii organizate de naziști, precum și în ce constă arta jefuită de naziști, ce este cercetarea provenienței și importanța acesteia în domeniul artei jefuite din epoca nazistă, precum și arta ca marfă globală.

Cercetarea trece în revistă eforturile depuse de diferiți actori pentru a ridica atenția asupra artei jefuite la nivel internațional, precum și încercările făcute de a reseta agendele culturale ale diferitelor guverne europene în această problemă.

Pentru a înțelege motivele conducerii de stat și considerentele acesteia, cercetarea face apel la teorii din relațiile internaționale, în special teoria realismului. Realistiții văd natura umană ca fundament pentru înțelegerea relațiilor transnaționale și internaționale. Natura umană tinde să-și promoveze numai propriile interese. În egală măsură, realismul antropomorfizează statele, presupunând în general că acestea le promovează exclusiv interesele naționale (Wohlforth, 2016).

Puzzle-ul european menține diferite guverne și arene naționale, piese importante ale puzzle-ului în crearea unei schimbări de politică, în ceea ce privește această întrebare principală de cercetare. Actorii europeni au un rol independent și puterea de a influența alți factori de decizie europeni. Cercetarea se concentrează pe modelele comportamentale ale statelor europene focalizate în ceea ce privește cercetarea provenienței artei jefuite de naziști și de proprietate evreiască. Cercetarea explorează și cartografiază activitatea selectată a statului și încercările de a reseta regulile, standardele și practicile utilizate de statele de interes europene în ceea ce privește cercetarea provenienței artei jefuite de naziști. Cercetarea obține o înțelegere clară cu privire la ceea ce trebuie făcut pentru a crea o societate internațională mai etică și morală și dezvoltă perspective asupra unei strategii guvernamentale adecvate în diplomația culturală pentru gestionarea artei jefuite de naziști.

Punctele de interes ale cercetării

Cercetarea se concentrează pe modelele de comportament ale statelor europene focalizate în ceea ce privește cercetarea provenienței artei jefuite de naziști. Cercetarea explorează și

cartografiază activitatea selectată a statului și încearcă să reseteze regulile, standardele și practicile utilizate de statele de interes europene în ceea ce privește cercetarea provenienței artei jefuite de naziști. Cercetarea dezvoltă propuneri cu privire la ceea ce trebuie făcut pentru a crea o societate internațională mai etică, morală și pentru a oferi o strategie guvernamentală adecvată în diplomația culturală.

Desfășurată în Israel, această cercetare include interviuri semi-structurate cu factori de decizie la nivel ministerial din trecut și prezent, oficiali înalți ai serviciului public și reprezentanți ai statelor membre UE, precum și organizații evreiești care operează în Israel și în străinătate. Studiul include, de asemenea, analize de documente ale materialelor din arhivele naționale și internaționale și analize focus grupuri privind validarea informațiilor și adăugarea mai multor perspective de la o populație diferită.

Focusul cercetării

În ultimii cinci ani am ocupat funcția de director al Departamentului de Muzeu și Artă Vizuală, la Ministerul Culturii și Sportului din Israel. Nu eram familiarizat cu domeniul muzeelor și al artei, dar cunoștințele mele vaste și experiența ca organism de reglementare familiarizat cu procedurile de reglementare ale guvernului mi-au permis să împărtășesc viziunea mea mai largă și să o aduc departamentului pe care îl conduc. Am putut să văd peste rutina zilnică și să fac unele schimbări necesare.

Una dintre primele probleme pe care le-am întâlnit a fost dificultatea muzeelor de a emite cercetări de proveniență a artei jefuite de naziști..

Am observat lipsa de cunoștințe și cât de reticente sunt muzeele israeliene în ceea ce privește cercetarea provenienței artei jefuite de naziști. După ce am participat la numeroase evenimente și discuții, am aflat despre încercările făcute pentru a găsi o soluție menită să ajute muzeele să emită cercetarea atât de necesară a colecțiilor lor.

Cu cât cercetam mai mult subiectul, cu atât mai mult mi-am dat seama că niciun guvern (inclusiv Israelul) nu avea practici, reguli și standarde cuprinzătoare menite să asigure cele mai înalte standarde legale, morale și etice în comerțul cu artă, muzeu și alte instituții culturale..

În calitate de consilier al fostului director general și al Ministerului Culturii, iar astăzi ca și consilier al ministrului Culturii și Sportului, am făcut cunoștință directă cu înalți funcționari guvernamentali și cu sistemul de reglementare birocratic al ministerului. În plus, în calitate de director de minister al departamentului de muzeu și artă vizuală, sunt familiarizat direct cu cercetători de top în cercetarea provenienței și cu oficiali ai organizațiilor internaționale

care își propun să pună această problemă pe agenda națională. Am relații de lucru cu personalul superior al muzeului, cum ar fi curatorii care consideră că cercetarea provenienței este un exercițiu de bază de investigație aprofundată și ar trebui să fie integrat în fișa postului.

Rolul cercetării

Nu s-au luat poziții și nici nu s-au exprimat opinii cu privire la cercetarea privind conduita conducerii țării. Pe parcursul procesului de cercetare și colectare a datelor s-au făcut eforturi pentru a aborda acțiunile țării folosind fapte. În cadrul cercetării nu există argumente sau critici pentru sau împotriva procesului decizional al unei țări sau a conducerii acesteia.

Cercetarea încearcă să înțeleagă diferite interese și motive ale fenomenelor și să analizeze dificultățile de a efectua cercetări de proveniență pentru arta jefuită din epoca nazistă, pentru a funcționa în premisa că fiecare obiect are un proprietar. Această cercetare subliniază faptul că fiecare obiect începe cu un proprietar, producătorul sau creatorul său, iar odată ce se transferă de la proprietarul său original, primar, devine licit sau ilicit, în funcție de circumstanțele dinamicii sale tranzacționale plus contextul istoric mai larg în care acestea au avut loc translocări. S-a încercat analizarea implicării economice și diplomatice a actorilor transnaționali și internaționali din cadrul UE.

Una dintre provocările metodologice ale cercetării calitative este de a echilibra între a fi implicat în integrare și empatie, pe de o parte, și a fi indiferent și a avea un mod critic de a gândi, pe de altă parte (Shkedi, 2012). În această cercetare, subiecții sunt oficiali guvernamentali la nivel înalt din trecut și prezent, precum și personalul muzeului și cercetători. Consultanța cercetătorului și experiența de lucru din partea guvernului israelian, familiaritatea cu mediul și limitările participanților, împreună cu perspectiva mai obiectivă a unui cercetător extern, s-au potrivit și au susținut cercetarea.

Descrierea cercetării calitative de aici își propune să conducă cititorul într-un mediu de observație (Neuman, 2022). Această lucrare de disertație își propune să prezinte date bogate și descriptive, informative, astfel încât cititorul să înțeleagă mai bine situația actuală a cercetării provenienței artei jefuite de evrei de către naziști.

Potrivit lui Patton (2015), cercetătorul își propune să se deschidă spre învățarea limbajului corpului informatorilor și a altor gesturi. În cadrul cercetării de față, faptul că am lucrat în ultimul deceniu în Ministerul Culturii și Sportului ca fost consilier al ministrului Culturii și în prezent ca director al Departamentului de Muzee și Artă Vizuală, a fost de mare ajutor în evaluarea și interpretarea acestui fapt. datele colectate de studiu. Intenția participanților,

inclusiv nuanța limbajului corpului și vorbirea a fost bine înțeleasă și a ajutat la crearea unei imagini cuprinzătoare reflectate în rezultatele cercetării.

Lipsurile cercetării

Cercetarea deschide o fereastră către perspective unice asupra restituirii artei din epoca nazistă și prin acestea invită la gestionarea mediului cultural, diplomatic, etic, moral și economic actual. Majoritatea surselor literare documentează fapte precise, dar cu puțină interpretare practică a evenimentelor sau integrând orice convenții sau legi internaționale. Prin urmare, este dificil de înțeles din literatura existentă modul în care realitatea este percepută și interpretată de diferiți actori. Există modele diferite, dar niciunul nu pare să fi rezolvat problema. De asemenea, este nevoie de mai multe cunoștințe cu privire la modele, pentru a le studia eșecurile și a crea altele mai bune. Cercetarea actuală își propune să ofere informații suplimentare despre importanța cercetării provenienței, valoarea sa unică pentru procesul de restituire și cultura europeană. Cercetarea actuală contribuie la cunoștințele existente, permițând o mai bună utilizare a modelelor culturale actuale pentru țările europene.

Obiectivele de cercetare

Scopul cercetării este, în principal, de a dezvolta un model de politică pentru țările europene cu privire la gestionarea artei jefuite de evrei de către naziști, sub premisa că fiecare obiect are un proprietar.

Acest model este potrivit pentru statele membre UE, fiind un model compatibil cu țările și popoarele regiunii și cu asemănările dintre acestea.

Obiectivele secundare ale cercetării:

- 1) Identificarea problemelor și abordărilor sociale, etice, juridice, politice și diplomatice care implică cercetarea provenienței artei jefuite de naziști a proprietății evreiești (aspecte sociale și etice);
- 2) Examinarea mecanismelor de luare a deciziilor care există în comunitatea internațională cu privire la tema obiectelor ilicite, restituirii și cercetării provenienței;

Principala întrebare de cercetare

Ce componente ar putea cuprinde un model de politică pentru țările europene în ceea ce privește gestionarea artei evreilor, jefuite de către naziști?

Întrebări de cercetare subsidiare

1) Ce probleme și abordări sunt implicate în cercetarea provenienței artei deținute de evrei, jefuite de naziști? Ce probleme sociale pot fi identificate în ceea ce privește cercetarea provenienței artei jefuite de naziști? Ce probleme etice pot fi identificate în ceea ce privește cercetarea provenienței artei jefuite de naziști și a artei jefuite de naziști de proprietate evreiască?

2) Care sunt mecanismele decizionale care există în comunitatea internațională (UE) cu privire la tema obiectelor ilicite, restituirii și cercetării provenienței?

Pentru a înțelege nevoile și considerațiile fenomenului, este esențial să înțelegem mai întâi istoria acestuia și diferitele probleme și abordări. Prima întrebare de cercetare colectează date despre cercetarea provenienței și în special despre cercetarea artei jefuite de naziști. Permite cititorului să înțeleagă problema și care sunt efectele sociale și morale, precum și dinamica lor actuală.

Datele colectate prin a doua întrebare de cercetare descriu mecanismul decizional existent în Austria, Germania și Țările de Jos, folosind informații și date obținute de la diferiți subiecți, combinând literatura existentă relevantă.

Limitele cercetării

Cercetarea contribuie cu un nivel important la cunoștințele disponibile în prezent. Aceasta permite accesul la o nouă perspectivă și interpretare a politicii internaționale privind cercetarea provenienței și restituirea artei jefuite de către naziști. Principalul obiectiv al cercetării este acela de a dezvolta un model de politică pentru țările europene în ceea ce privește gestionarea artei jefuite de către naziști. Cercetarea se concentrează pe modelele de comportament ale statelor europene focalizate în ceea ce privește cercetarea provenienței artei jefuite de naziști. Aceasta explorează și cartografiază activitatea selectată a statului și încearcă să reseteze regulile, standardele și practicile utilizate de acele țări europene care doresc să abordeze cercetarea provenienței artei jefuite de naziști. Datele colectate pe parcursul cercetării cuprind cercetări calitative folosind o abordare de studiu de caz. Datele au fost colectate prin intermediul interviurilor și a analizelor de documente și au fost combinate cu teoriile existente în relațiile internaționale. Acest lucru a permis cercetării să dezvolte propuneri cu privire la ceea ce trebuie făcut pentru a crea o societate internațională morală mai etică și oferă perspective care ar putea constitui o componentă cheie în crearea strategiei guvernamentale în diplomația culturală.

Cercetarea în teren a fost efectuată în Israel și a implicat actori internaționali în domeniu. Colectarea datelor, inclusiv interviurile personale, s-a făcut în perioada 2019-2021.

Structura tezei

Capitolul I trece în revistă cea mai relevantă literatură disponibilă și cea mai recentă cu privire la subiectele de cercetare. Capitolul începe prin a prezenta teoriile actuale ale relațiilor internaționale pentru a înțelege fenomenele și procesele de cercetare a provenienței artei jefuite de naziști de proprietate evreiască. Acest capitol trece în revistă literatura relevantă pentru a înțelege diferitele componente, probleme și abordări implicate în cercetarea provenienței artei jefuite de naziști a proprietății evreiești. Totodată, capitolul trece în revistă istoria și mecanismele decizionale existente în comunitatea internațională cu privire la cercetarea provenienței obiectelor de artă și a restituirii artei pentru a realiza o cunoaștere mult mai profundă a fenomenelor.

Capitolul II trece în revistă metodologia utilizată pentru realizarea cercetării și explică motivele alegerii abordării calitative pentru această cercetare specifică. Descrie proiectarea cercetării, procesul de colectare a datelor și metoda de analiză a datelor. Capitolul descrie diferitele considerații și procesul de selecție atent al populației de cercetare.

Capitolul III trece în revistă constatările rezultate din interviurile aprofundate, analizele documentelor și discuțiile focus-grup. Constatările au fost împărțite în teme și categorii și prezentate în funcție de întrebările de cercetare. Constatările arată perspectiva participantului. Cercetarea oferă o platformă pentru diferiți oficiali guvernamentali și membri ai industriei de artă pentru a-și prezenta interpretarea personală a evenimentelor și viziunea lor distinctivă, permițând acestei cercetări să-și atingă puterea și să devină unică.

Capitolul IV prezintă o discuție a constatărilor. Acest capitol împărtășește legătura dintre literatura relevantă și constatările adunate. Cercetătorul încearcă să explice aceste constatări obținute în mod specific prin examinarea conexiunii dintre constatări și literatura relevantă și analiza acesteia. Această cercetare complexă are capacitatea de a avea un impact asupra comunității internaționale; în multe cazuri, rezultatele cercetării se adaugă la cunoștințele existente.

Capitolul V descrie concluziile emergente din discuția constatărilor, în conformitate cu întrebările de cercetare. Concluziile prezentate au permis cercetătorului să dezvolte o strategie de politică culturală în ceea ce privește gestionarea cercetării provenienței artei jefuite de naziști și a restituirii artei.

Importanța cercetării

Patrimoniul cultural nu poate fi protejat eficient fără transparența pieței și investigația amănunțită necesară. Fiecare opera de artă are un proprietar și un creator, dar niciun obiect nu este fără moștenitor decât dacă este etichetat ca unul. Odată ce un obiect se transferă de la creatorul/creatorul său, este conectat în orice punct dat la o persoană, locație și dată. Prin urmare, un obiect are întotdeauna un proprietar, indiferent dacă este identificat sau nu.

Abordarea cercetării provenienței operelor de artă jefuite este un proces lung, costisitor și complex. Există probleme juridice, chestiuni economice și multe interese pe care diferiți actori le ridică. Statele trebuie să depună eforturi și să caute dreptatea în ciuda trecerii timpului. Când vine vorba de opere de artă jefuite, cântarul justiției se ridică încet și este datoria liderilor să le echilibreze mai repede. Guvernele trebuie încurajate să adopte principiile Washington și Terezin în sistemele lor juridice și să legifereze legi adecvate. Cercetările trebuie efectuate la colecțiile naționale de artă, astfel încât instituții precum muzeele să poată identifica arta jefuită de naziști și moștenitorii acesteia. În spatele fiecărei opere de artă confiscate și jefuite se află soarta unui individ. Fără a se angaja procesul de investigație de bază, problema cercetării provenienței va rămâne nerezolvată. Poveștile acestor așa-zise obiecte fără moștenitor trebuie spuse, deoarece sunt trecutul nostru și, prin urmare, prezentul și viitorul nostru.

Posibilă contribuție la cunoaștere

Cercetarea contribuie la cunoașterea relațiilor internaționale existente în domeniul artei jefuite de naziști, încercând să găsească o soluție adecvată la problema artei jefuite din epoca nazistă. Cercetarea încearcă să răspundă la întrebarea unei soluții juste și echitabile. Scopul trebuie să fie localizarea demersului care să servească mai bine cauza – una legislativă și etică, una economică și diplomatică.

Constatările și concluziile acestei cercetări întăresc unele dintre teoriile existente și le oferă o viziune semnificativ nouă și unică. Această cercetare luminează o problemă culturală importantă care nu este încă în centrul atenției factorilor de decizie și reprezentanților statului în domeniu.

CAPITOLUL II: PERSPECTIVA TEORETICĂ

2.1. Cadrul conceptual - Principale teorii

Realism

Teoriile relațiilor internaționale pot servi la înțelegerea comportamentului actorilor internaționali și a interesului lor față de această chestiune. Teoria primară care să facă lumină asupra comportamentului statului este realismul. Se bazează pe o stare umană centrată pe sine, care acționează pentru a-și promova interesele proprii. Statele acționează pentru a-și promova interesele, iar cooperarea bilaterală sau multilaterală este analizată într-un mod care să permită altora să anticipeze interesele fiecărei țări. În principal, presupunerea este că puterea este esența politicii mondiale, iar lupta pentru putere este construită social. Teoria ajută la înțelegerea unui comportament de stat în arena globală. Statele au grijă de propriile interese, crezând că sunt cel mai important jucător. Nu există o autoritate politică superioară deasupra statului, iar actele sale de bază vizează supraviețuirea prin putere și practici de autoservire. Suveranitatea statului este problema principală, deoarece îi acordă șefului statului libertatea și responsabilitatea de a face ceea ce este necesar pentru a asigura supraviețuirea statului.

Abordarea constructivismului social

Potrivit lui Wendt (1995), abordarea constructivistă a politicii internaționale subliniază rolul important al normelor și ideilor comune în modelarea comportamentului statului. Relațiile sociale construiesc idei de stat, chiar și în cadrul politicii internaționale. Nu există nicio îndoială că interesele și puterea diferite contează în lumea politicii, dar cunoștințele împărtășite determină în mare măsură importanța lor în deciderea cooperării, echilibrului sau războiului de stat. Baldwin (2016) sugerează utilizarea a trei ipoteze pentru a descrie o abordare constructivistă: 1) construcția socială a realității sociale; 2) construcția socială a cunoașterii; 3) interacțiunea dintre construcția socială a realității sociale și cunoaștere.

Tot Wendt (1999), susține că în relațiile internaționale există cei care văd baza puterii ca forțe materiale și cei care consideră că puterea derivă din idei și context cultural. Potrivit lui Baldwin (2016), abordarea constructivismului nu pune conceptul de putere în centru, ci mai degrabă vede cunoașterea ca o sursă de putere. Prin urmare, cercetarea istoriei unui obiect aduce cunoaștere a istoriei, culturii și, prin urmare, a identității culturale de stat. Avantajul

unei abordări constructiviste se regăsește în atenția acordată, în analiza socială, a rolului normelor, valorilor, instituțiilor, ideilor, identităților și contextului cultural.

Sistemul internațional este perceput de constructiviști ca o ramură a instituționalismului sociologic, în care puterea derivă din ideile de stat și contextul cultural. Aici, o importanță deosebită acordată normelor culturale și identităților comportamentului și acțiunii umane poate permite unui cercetător să studieze de ce factorii de decizie fac politici așa cum fac ele.

Diplomație publică și diplomație culturală

Utilizarea teoriei Diplomației Publice ajută la crearea unei anumite ordini (Snow, 2020). Dacă cineva scoate din domeniul relațiilor internaționale, lumea devine haotică, guvernele se îndreaptă către puterea materială și se țin de armele lor în loc să se îndrepte către angajamente civice și dialoguri. Potrivit lui Cull (Cull, 2019), bazele diplomației publice sunt ascultarea activă, eforturile depuse spre înțelegerea reciprocă, promovarea dialogului, a colaborării și a culturii, elemente care sunt clar încorporate în această cercetare. Diplomația publică legată de putere, în forma ei tradițională, este despre guvernele care conversează cu actorii globali și își folosesc eforturile pentru a influența și angaja acești actori în sprijinul obiectivelor naționale și internaționale. Atât indivizii, grupurile private, cât și guvernele influențează direct și indirect politica externă a altui guvern.

Granițele dintre termenii „diplomație culturală” (CD) și „diplomație publică” sunt neclare și, totuși, mulți văd CD ca o componentă a diplomației publice, o parte la modă mică a diplomației publice (Mark 2010). Potrivit Goff (2020), UE folosește CD pentru a-și exprima inițiativele. Ronen și Shenkar (2017) sugerează că cultura este o forță puternică, care modelează percepțiile, atitudinea și comportamentul. Majoritatea oamenilor iau cultura de bună, presupunând că emoțiile, acțiunile și starea generală de spirit sunt universale. Cu toate acestea, în timp ce sunteți expuși la alte culturi, observăm diferențe. Înțelegerea culturii cuiva va face relațiile de lucru mai eficiente. Ronen și Shenkar (2017) își propun să înțeleagă în ce măsură este posibil să se stabilească culturi naționale folosind norme, valori și comportament în muncă, care pot contribui la corporațiile internaționale.

Utilizarea acestor teorii în cercetare va contribui la definirea și facilitarea analizei întâlnirilor culturale care au loc în statele UE.

2.2 Conceptele

Cultura: Cultura are multe definiții, toate descriind un fenomen colectiv care poate fi asociat cu diferite colective alcătuite dintr-o varietate de indivizi. Cultura poate fi privită ca o acțiune

de creativitate, menită să exprime, să prezinte, să creeze sens, să interpreteze și să creeze o identitate în cadrul unei societăți prin utilizarea unui limbaj creativ precum literatura, sculptura, poezia, muzica, pictura etc. Caracterul principal al culturii este manifestare, capacitatea de a exprima existența societății prin arte creative (Harel-Fisher, 2020).

Arte plastice: Această cercetare se concentrează pe termenul clasic de „artă plastică” de Clowney (2011) ca artă vizuală. Arta plastică a fost considerată a fi creată în primul rând în scopuri estetice și intelectuale și este judecată pentru frumusețea și semnificația ei; include în special pictură, sculptură, desen, acuarelă, grafică și arhitectură.

Patrimoniul cultural: Moștenirea culturală este moștenirea unei societăți, artefacte fizice moștenite de la generațiile trecute, care fac parte din societate. În scopuri de cercetare, arta vizuală, de exemplu, picturile, sculpturile și cărțile furate sunt supuse conservării și ar trebui să existe reglementări guvernamentale pentru a asigura supraviețuirea lor pentru generațiile viitoare. După cum afirmă Bokava, „moștenirea noastră culturală este ceea ce ne face oameni” (2015).

Identitate culturală: societatea se concentrează pe construirea unei identități comune și, în același timp, pe protejarea și menținerea celor separate. Cultura este o modalitate prin care societatea se definește, oferă o rezistență socială, precum și una democratică. Un stat care are mai mult de o identitate culturală sau o identitate națională, care respectă libertatea culturală a cetățenilor săi, le permite acestora să-și împlinească libertatea de exprimare, să-și dezvolte libertatea spirituală și să practice un discurs intercultural, ar putea câștiga încrederea și asocierea publicului larg. (Banting & Kymlicka, 2010). Henley (2016) notează că există o valoare socială pozitivă pentru diversitatea culturală, printre altele datorită sprijinului său pentru deschidere, inițiativă, inspirație îmbogățitoare și dezvoltare socială constantă.

Există o tensiune constantă între respectarea drepturilor culturale ale diferitelor grupuri sociale, păstrarea și dezvoltarea identității independente și puterea sau organul de control, care urmărește să promoveze identitatea comună prin utilizarea activității culturale.

Cercetare de proveniență: Proveniența se definește ca fiind locul de origine sau cea mai veche istorie cunoscută a ceva. O înregistrare a proprietății unei opere de artă sau a unei antichități, folosită ca ghid pentru autenticitate sau calitate (Oxford Dictionary).

Curatorii notează că proveniența este istoria deținerii unui obiect valoros. Ea spune povestea călătoriei obiectului. O proveniență completă oferă o istorie documentată a unui obiect care poate ajuta la dovedirea proprietății sale, atribuirea obiectului unui artist cunoscut și stabilirea autenticității obiectului. Este adesea folosit pentru a stabili valoarea unui obiect.

Cercetarea provenienței artei jefuite de naziști: o căutare istorică a unei țări, pentru a afla despre povestea istorică a obiectelor de artă. Căutând proveniența, o țară poate practica amintirea, poate educa publicul despre Holocaust folosind o viziune diferită.

Artă jefuită de naziști: opere de artă, inclusiv picturi, imprimeuri și sculpturi, precum și alte proprietăți culturale jefuite de la evrei de către naziști și aliații și colaboratorii acestora. Include Judaica, adică nu numai obiectele rituale, ci și bibliotecile și materialele de arhivă legate de iudaism și de organizațiile evreiești și de viața evreiască în general (Fisher & Weinberger, 2014).

Artă jefuită deținută de evrei europeni: comorile artistice și bunurile culturale rămase, deținute de evrei, care au fost jefuite, expropriate și vândute cu forța în anii 1933-1945 pe tot parcursul erei naziste.

Restituirea obiectelor de artă: restaurarea obiectelor de artă furate, jefuite sau luate ilicit, către proprietarul lor de drept.

Colecțiile muzeelor: o colecție poate conține bunuri deținute de muzeu, bunuri achiziționate de muzeu însuși sau donate de către binefăcători. O colecție de muzeu poate conține și active împrumutate care i-au fost acordate pentru o perioadă de timp (pe termen scurt sau lung). Contractele de împrumut pot fi și permanente, definite de cele două părți, adică muzeu și creditor. Colecțiile muzeului pot fi expuse, dar cea mai mare parte a colecției este păstrată în depozit.

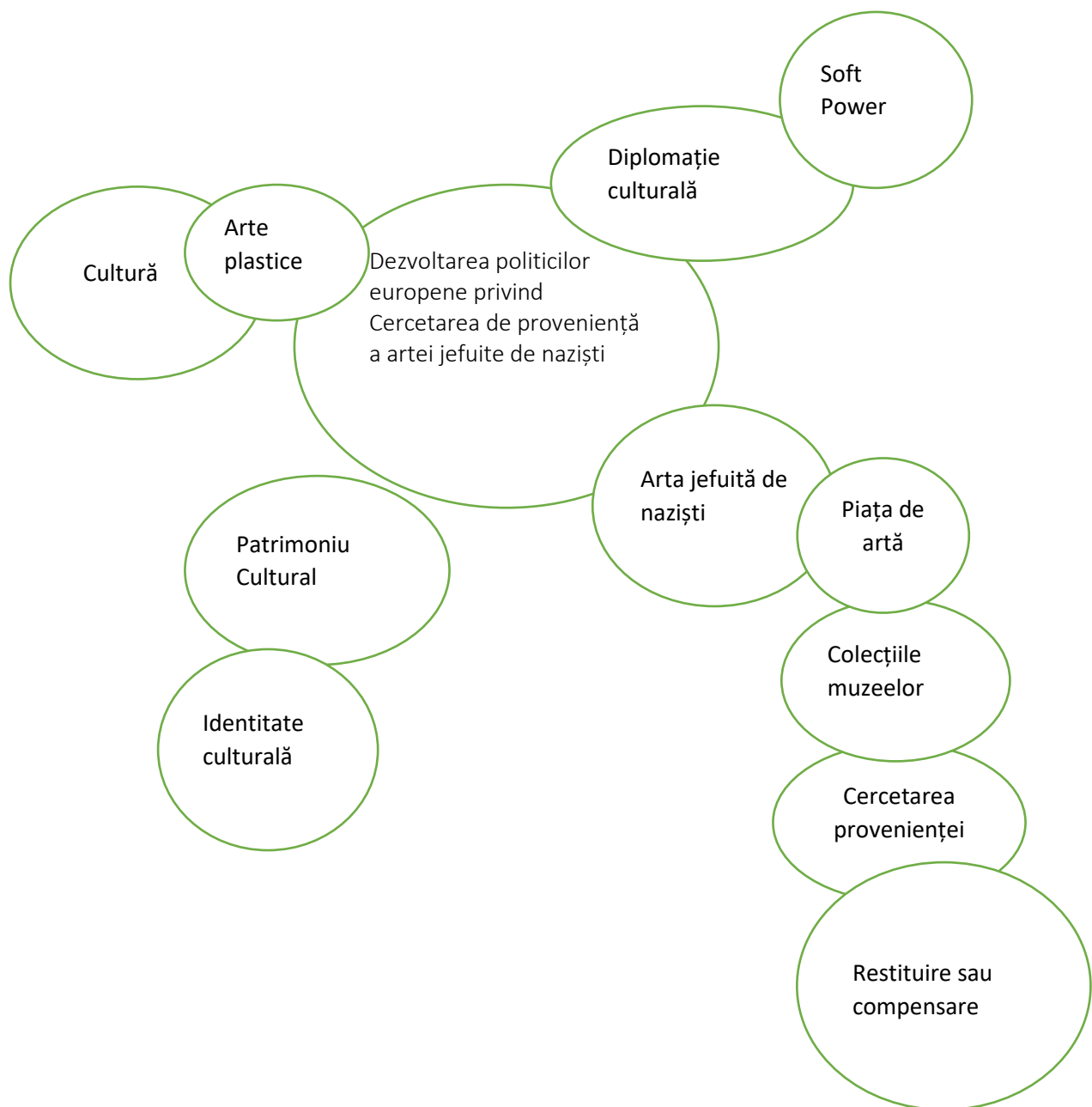
Piața de artă: un loc fizic sau figurativ unde arta poate fi cumpărată sau vândută. Obiectele culturale, printre care se numără obiectele de artă, au valoare monetară derivată din valoarea lor culturală. Prețul reflectă meritul artistic al obiectului, apreciat prin consens subiectiv în ceea ce privește originalitatea, utilizarea culorii, conținutul, stilul etc., precum și penuria obiectului. Piața de artă necesită o operă de artă, un vânzător și un cumpărător.

Diplomația culturală: Ca abordare centrală în relațiile internaționale, guvernele conversa cu actorii globali și încearcă să influențeze și să angajeze acești actori în sprijinul obiectivelor naționale și internaționale. Poate fi o influență directă sau indirectă asupra politicii externe a altui guvern. Se bazează pe rolul important al normelor și ideilor comune și pe un dialog deschis în modelarea comportamentului statului. Sistemul internațional, perceput de credincioșii diplomației culturale, vede posibilitatea unui stat de a stabili agende pentru alte state și de a le modela preferințele fără a folosi morcovi și bețe, ci prin persuasiune și influență socială, unde există o importanță deosebită a normelor culturale. și identitățile unui comportament uman pentru a atrage alți actori să opereze în același mod.

Soft Power: În cadrul relațiilor internaționale, „soft power” este termenul cel mai folosit în diplomația publică. Potrivit lui Nye, „soft power” se bazează pe influențe intangibile sau indirecte, cum ar fi cultura ideologică și valorile (Snow, 2020). Puterea soft este capacitatea de a realiza o dorință de stat prin atracție, mai degrabă decât prin constrângere. Atracția apare din idealurile politice ale unui stat, cultura și politicile acestuia. Soft Power folosește resursele culturale și valorice ale unei țări.

Figura 1.1

Cadrul conceptual: un model vizual

Modelul vizual ilustrează modul în care conceptele interacționează și formează o bază de cunoștințe pe care se bazează modelul pentru *Politica de cercetare a provenienței statului european a artei jefuite de naziști / Arta jefuită de către naziști a proprietății evreiești*. Scopul cercetării poate fi atins prin utilizarea cercetării cu metode multiple calitative în mai multe etape (Strauss și Corbin, 2015). Următorul capitol va descrie considerentele metodologice care au stat la baza acestei cercetări și procesul de colectare a datelor.

CAPITOLUL III: METODOLOGIE

3.1 Paradigma cercetării: abordare calitativă

Cercetarea s-a desfășurat în abordare calitativă și a fost folosit un studiu de caz. Definiția abordării cercetării calitative este o acțiune care derivă din situația în sine, ceea ce sugerează un punct de vedere de vedere celor care privesc lumea (Lincoln & Denzin, 2000). Cercetătorii calitativi studiază problemele în propriul lor loc natural și încearcă să găsească sens sau să interopereze situațiile în termeni umani (Shkedi, 2012). Paradigma cercetării calitative permite înțelegerea experiențelor, acțiunilor și motivelor personale, mai degrabă decât examinarea teoriilor sau rezultatelor existente (Hays & Wood, 2011).

În ultimii cinci ani, am fost director al Departamentului de Muzeu și Artă Vizuală, la Ministerul Culturii și Sportului din Israel. Timp de șase ani înainte de asta, am lucrat îndeaproape cu fostul ministru al Culturii și Sportului în calitate de consilier. Cunoștințele mele vaste și experiența ca autor de reglementare, familiarizat cu procedurile de reglementare guvernamentală, precum și legăturile mele guvernamentale și experiența în minister mi-au permis să împărtășesc gândurile cu diverși oameni și să creez contacte personale.

Cercetarea încearcă să contribuie cu un nivel important la cunoștințele disponibile în prezent, permițând accesul la o nouă perspectivă și interpretare a politicii internaționale care are loc în cercetarea provenienței și restituirea artei jefuite de naziști. Este un subiect în care multe sunt ascunse de ochiul publicului și nu este vorba doar despre artă plastică, ci dezvăluie și adevărata crimă. Prin urmare, o metodă de colectare a datelor bazată pe interacțiunea interpersonală este potrivită în mod optim pentru a face față diferențelor de mentalitate și unde sentimentele au un mare impact.

Datele cercetării au fost adunate prin interviuri și analize ale documentelor de cercetare. Interviurile au fost realizate cu personal superior al muzeului, oficiali guvernamentali din Israel și din străinătate – care s-au ocupat activ de cercetarea provenienței în ultimii ani – și

actori cheie din comunitatea internațională care se ocupă de problema cercetării provenienței artei jefuite de naziști. Cercetarea a examinat înregistrările oficiale care documentează procesele decizionale ale platformei naționale și internaționale în urma Conferinței de la Washington, precum și date de la organizații internaționale.

3.2 Studiu de caz

Cercetarea a urmărit să exploreze cunoștințele disponibile în prezent și să obțină înțelepciune cu privire la ceea ce trebuie făcut pentru a crea o societate internațională morală mai etică și pentru a dezvolta perspective care vor forma o componentă importantă în crearea strategiei guvernamentale în diplomația culturală. Prin urmare, s-a ales o abordare de studiu de caz.

O abordare de studiu de caz este un proiect de anchetă în care cercetătorul dezvoltă o analiză amănunțită a unui caz, adesea a unui program, eveniment, activitate, proces sau a unuia sau mai multor persoane. Cazurile sunt delimitate de timp și activitate, iar cercetătorii colectează informații detaliate folosind o varietate de proceduri de colectare a datelor pe o perioadă susținută de timp (Stake, 1995; Yin, 2009; 2013). Yosifon (2016) descrie cursul unui studiu de caz în care datele sunt colectate în teren, iar apoi analizate de către cercetătorul care încearcă să înțeleagă acțiunile subiecților și să identifice modele care aprofundează înțelegerea unui fenomen. Datorită asemănărilor cu caracteristicile statului, datele pot trage și concluzii despre situația din politica altor țări europene privind cercetarea provenienței artei jefuite de naziști. Un studiu de caz bazat pe o teorie fundamentată permite construirea unei noi teorii care contribuie cu un nivel important la cunoștințele disponibile în prezent. În plus, permite accesul la o nouă perspectivă și interpretare a politicii internaționale care are loc în cercetarea provenienței, adică restituirea artei jefuite de naziști. În cadrul cercetării a fost efectuată o examinare cuprinzătoare a mecanismelor de luare a deciziilor, a punctelor de vedere ale comunității internaționale asupra obiectelor de artă ilicite și a cercetării privind restituirea și proveniența acestora. Scopul cercetării este de a aprofunda cunoștințele cu fenomenul în sine, istoria sa unică și implicațiile sale culturale, în plus, pentru a extrage posibile perspective mai ample din acesta. Examinarea unui număr de cazuri mai mici face posibilă cunoașterea țărilor din Uniunea Europeană și recunoașterea regiunilor cu caracteristici geografice, sociale și economice similare. Sinteza încrucișată și descoperirile de referințe încrucișate ar putea duce la o mai bună înțelegere a politicilor țărilor europene privind cercetarea provenienței artei jefuite de naziști.

3.3 Designul de cercetare

Cercetarea a cuprins trei etape. Tabelul 2.1 ilustrează designul cercetării care a ghidat acest studiu.

Table 2.1

Proiectarea cercetării care ghidează acest studiu

Etapă	Scop	Instrumente de cercetare	Populația interviuată	Metodă de analiză a datelor
1	Pentru a identifica problemele și abordările sociale, etice, politice și diplomatice care implică cercetarea provenienței.	Interviuri semi-structurate. Analize documente de cercetare.	17 Interviuri cu Curatori, directori generali ai muzeelor de artă, dealeri de artă, personal al caselor de licitație	Analiza conținutului
2	Pentru a examina mecanismul de luare a deciziilor și modul în care comunitatea internațională vede subiectul obiectelor ilicite, cercetarea restituirii și provenienței	Interviuri semi-structurate. Analize documente de cercetare.	Nivel ministerial, înalți funcționari. Personalul conferinței de reclamații - foști angajați ai companiei pentru Localizarea și Restituirea Bunurilor Victimelor Holocaustului	Analiză de conținut
3	Dezvoltarea unui model de politică de lucru pentru țările europene pentru gestionarea artei jefuite. Interviuri semi-structurate.	Analize documente de cercetare.	17 Interviuri cu Curatori, directori generali ai muzeelor de artă, dealeri de artă, personal al caselor de licitație, oficiali guvernamentali	Analiză de conținut

Tabelul 2.1 prezintă designul cercetării care a ghidat acest studiu, precum și diferitele etape ale cercetării și instrumentele de cercetare utilizate în fiecare etapă.

3.4 Metoda de eșantionare

Metoda de eșantionare este o componentă importantă în cercetarea calitativă, deoarece are un impact semnificativ asupra calității rezultatelor cercetării. Prin urmare, scopul cercetării este crucial în selectarea strategiei de eșantionare.

Potrivit lui Patton (2015), metoda principală a antropologiei și cea mai veche tradiție a cercetării calitative este etnografia. Presupunerea principală este că, odată ce un grup de oameni interacționează împreună pentru o perioadă de timp, ei vor forma în cele din urmă o cultură cu propriile modele de comportament și credințe comune, care constituie propriile standarde comportamentale. În această cercetare, intervievații includ oficiali guvernamentali selecționați din mai multe ministere, fiecare deținând o funcție de conducere și familiarizat cu fenomenele artei jefuite. Interviuurile includ personalul muzeului și colaboratorii cu experiență din sectorul privat și organizații neguvernamentale legate de subiect și care împărtășesc afilieri culturale diferite. Acești contributory și-au împărtășit percepția cu privire la înțelegerea istoriei fenomenelor, a proceselor politice interne și externe. Datele includ punctul lor de vedere asupra a ceea ce ar putea fi o soluție morală și justă cu privire la fenomene. S-a ales strategia variației maxime. Intervievații care au luat parte la cercetare au fost foarte interesați să-și exprime gândurile personale și să participe la cercetare.

3.5 Profilul populației de cercetare

Participanții la cercetare au cuprins 17 intervievați care au participat la interviuri cuprinzătoare, semi-structurate, au ocupat poziții cheie trecute și prezente în guvernele statelor și care au ocupat poziții cheie trecute și prezente în muzee, instituții culturale și în sfera cercetării de proveniență. Printre cei intervievați se numără ambasadori, diplomați, oficiali guvernamentali, avocați, înalți funcționari publici și înalți funcționari din agențiile ONG-urilor care operează în domeniul cercetării provenienței. Grupul de intervievați include opt femei și nouă bărbați, cu vârste cuprinse între 40 și 95 de ani.

Focus grupul a avut 5 participanți, cei mai mulți dintre ei între 40 și 50 de ani. Toți participanții la focus grup lucrează în prezent în domeniul cercetării despre proveniența artei jefuite de naziști și au o experiență internațională și națională semnificativă.

3.6 Metoda de analiză a datelor: analiza de conținut

În scopul cercetării, a fost selectat un model de teorie fundamentată datorită faptului că această metodă nu încearcă să prezinte o teorie și să o demonstreze, ci teoria reiese din cercetare în sine.

Teoria fundamentată este o metodă științifică structurată și sistematică (Strauss & Corbin 2015). Prin urmare, odată urmate instrucțiunile, se poate introduce cercetarea științifică; problema principală este modul în care cercetătorul interpretează rezultatele cercetării. Utilizarea teoriei fundamentate în scopuri de cercetare a permis o colectare sistematică a diverselor tipuri de informații care descriu un fenomen internațional din diferite puncte de vedere. Procesul de strângere și clasificare a informațiilor a creat posibilitatea descoperirilor și concluziilor cercetării, cu privire la diferitele proceduri care au avut loc în manipularea artei jefuite de evrei din epoca nazistă, precum și la recomandările participanților pentru o funcționare adecvată. model pentru țările europene (inclusiv Israelul).

Metoda de analiză a datelor utilizată în această cercetare se numește „codificare”, a fost preluată din abordarea teoriei bazate și numită și „categorizare” (Shkedi, 2012).

CAPITOLUL IV: CONSTATĂRI

Capitolul IV prezintă constatări conform întrebărilor subsidiare. Fiecare întrebare subsidiară reprezintă temele create în procesul de analiză a datelor și categoriile aferente acestora. Acest capitol prezintă constatările apărute în timpul interviurilor semi structurate și al analizei documentelor.

4.1 Constatări rezultate din întrebarea 1 de cercetare

Ce probleme și abordări sunt implicate în cercetarea provenienței artei jefuite de naziști deținute de evrei? Ce probleme sociale și etice pot fi identificate în ceea ce privește cercetarea provenienței artei jefuite de naziști? Dar arta evreiască jefuită de naziști?

Analiza de conținut efectuată cu privire la datele colectate prin interviurile semi-structurate cu oficiali guvernamentali anteriori și actuali, precum și cu oficiali de nivel înalt și analize de documente de cercetare. Din analiza de conținut au rezultat trei teme, fiecare conținând trei categorii.

Tabelul 4.1 prezintă temele și categoriile care au apărut în urma analizei de conținut.

Tabelul 4.1 - *Probleme și abordări implicate în cercetarea provenienței artei jefuite de naziști și a artei jefuite de naziști de proprietate evreiască*

Theme 1	Theme 2	Theme 3
----------------	----------------	----------------

Probleme și abordări sociale	Probleme și abordări etice	Abordări politice și diplomatice
Categoria 1: Patrimoniul cultural și arta plastică: „nu este o crimă individuală, a fost un întreg mecanism, care a făcut un efort uriaș pentru a elimina poporul evreu și o mare parte a fost să-i șteargă cultura și ceea ce reprezenta ea. ”	Categoria 1: Etică și legi: „a fost comisă o infracțiune; trebuie să avem un mecanism pentru a face față.”	Categoria 1: Considerații politice: „eșecurile procesului au fost concepute mai mult pentru măsură politică decât pentru orice altceva”
Categoria 2: Formare și educație: „când vorbim despre cercetarea provenienței, nu există suficientă pregătire, majoritatea țărilor nu o au. Lipsa unei astfel de expertize este o problemă. Este important și într-un punct al educației Holocaustului”	Categoria 2: Restituire – o abordare justă și echitabilă: „Cum arată justiția? Este abstractă sau îi putem pune o față?”	Categoria 2: Considerații economice: „eșecurile procesului au fost concepute mai mult pentru măsură politică decât orice altceva”
Categoria 3: Abordări personale și comunitare: „Este o afacere foarte pasională, devine personală pentru că este un studiu al traumei din cauza marii pierderi. Ei se ocupă de asta încercând să găsească conexiunile pierdute la obiecte, iar unii doresc să închidă ușa pe el.”	Categoria 3: Muzeu Conflict de interese: „muzeele sunt ocupate în timp de așteptare; le convine, deoarece nimănui nu-i place să-și dea piesele de artă”	Categoria 3: Abordarea universală v. evreiască: „dacă dorim să ne ocupăm de cercetarea provenienței, trebuie să stabilim un interes internațional”

4.2 Constatări rezultate din întrebarea 2 de cercetare

Ce mecanism de luare a deciziilor există în comunitatea internațională (în principal în țările UE) în ceea ce privește restituirea artei jefuite (obiecte ilicite) și cercetarea provenienței?

Analiza de conținut efectuată – cu privire la datele culese prin interviurile semi-structurate cu oficiali guvernamentali anteriori și prezenți, precum și cu oficiali la nivel înalt și analize ale documentelor de cercetare – a rezultat trei teme, fiecare conținând două categorii.

Tabelul 4.2 prezintă temele și categoriile care au apărut în urma analizei de conținut.

Tabel 4.2: *Mecanisme de luare a deciziilor care există în cadrul comunității internaționale în principal în țările europene cu privire la restituirea artei jefuite de naziști*

Tema 1	Tema 2	Tema 3
Impactul opiniei publice naționale și internaționale	Procesul decizional	Procesul decizional an Instituției Culturale
Categoria 1: Opinia publică națională: „Subiectul trebuie reluat pentru a fi discutat de public”.	Categoria 1: Considerații politice și economice (naționale și internaționale): „Este nevoie de voință politică pentru ca o țară să pună în aplicare un mecanism acceptat de toți și să înlăture obstacolele”.	Categoria 1: Considerații economice: „Muzeele trebuie să amendeze finanțarea adecvată pentru cercetare, este același lucru cu repararea scărilor sau cu vopsirea pereților, este treaba lor”.
Categoria 2: Opinia publică internațională: „Astăzi nu există suficientă publicitate, nu există suficientă zgomot care să conducă la o dezbatere politică internațională”.	Categoria 2: Considerații sociale (identitate națională): „Muzeele trebuie să recunoască faptul că păstrează piesele de artă nu doar pentru ele, ci și pentru public, menționând povestea pe o etichetă, de fapt, vor recunoaște ce sa întâmplat”.	Categoria 2: Aspecte practice în activitatea operațională a Muzeului: „Într-o lume perfectă tot ceea ce intră într-un muzeu va trece prin biroul de registratură, va fi notat și proveniența lui va fi verificată”.

4.3 Discuțiile focus-grupului

Focus-grupului a fost rugat să abordeze trei întrebări legate de modelul de lucru propus. Datele din discuție au fost aranjate pe cât posibil urmând categorii care au reieșit din interviurile personale.

Întrebări:

Ce recomandări ați da unei țări sau unei organizații internaționale, care dorește să lucreze la cercetarea provenienței artei jefuite de naziști, dar care nu sunt familiarizate cu problemele și abordările implicate în această problemă?

Ce componente ar putea cuprinde un model de politică pentru țările europene în ceea ce privește gestionarea artei jefuite de evrei de către naziști?

Tabelul 4.3

Teme și categorii care apar din discuțiile focus-grupului

Teme	Categorii
Tema 1: Componentele modelului de lucru pentru cercetarea provenienței pentru țările europene	Formare și educație: „unde ne aflăm în ceea ce privește amintirea Holocaustului”
	Științe politice: „Israelul trebuie să devină un lider al acestui standard etic internațional”
	Diplomație economică: „este nevoie de crearea unui fond special, pentru a ajuta instituțiile culturale”
Tema 2: Recomandări pentru reglementarea procesului de cercetare a provenienței artei jefuite de naziști	Planificare economică: „există bariera economică de luat în considerare atunci când vine vorba de practicarea cercetării provenienței”
	Planificare politică: „observăm lipsă de voință politică de a reglementa domeniul, deoarece arta este prestigiu”
	Legislația și reglementarea patrimoniului cultural: „ar trebui să fie o chestiune de stat sau care ține de organizațiile/comunitățile evreiești să se ocupe de amintirea Holocaustului și de moștenirea culturală: ar trebui să fie un efort combinat de restabilire, de compensare? Există necesitatea de a unifica legile atunci când vine vorba de cercetarea provenienței artei jefuite de naziști, în special în ceea ce privește prescripția și marșul deschis al proprietății.”

4.4 Constatări integrative

Secțiunea constatări include elemente discutate în timpul interviurilor aprofundate, pe parcursul analizelor documentelor și în discuțiile focus-grup. Dintre toate constatările, au fost selectate constatările integrative relevante pentru întrebările de cercetare și vor fi discutate în secțiunea următoare. Următoarea este o listă de constatări, aranjate pe întrebări de cercetare:

Constatări integrative: întrebarea 1 Ce probleme și abordări sunt implicate în cercetarea provenienței artei jefuite de naziști; ce probleme sociale și etice au fost identificate cu privire la cercetarea provenienței artei jefuite de naziști?

Moștenire culturală și artă plastică: cercetarea provenienței artei jefuite de naziști este o parte importantă a conservării moștenirii culturale europene și evreiești. Este o moștenire a societății, moștenită de la generațiile trecute.

Instruire și educație: cercetarea provenienței artei deținute de evrei, jefuită de naziști, ajută la povestea Holocaustului, educă publicul și menține amintirea. În plus, procedura de cercetare a provenienței nu are cercetători capabili. Prin urmare, programele de formare sunt foarte importante pentru a obține cercetători profesioniști și competenți.

Abordări personale și comunitare: cercetarea provenienței artei jefuite de naziști implică sentimente la nivel înalt pentru cei care se ocupă de aceasta. Odată ce proprietatea evreiască este implicată, se ridică steagul antisemitismului, pe de altă parte nu este doar o chestiune evreiască, ci o chestiune culturală care îi privește pe toți.

Etică și drept: cercetarea provenienței implică abordarea problemelor sale juridice și etice.

Restituirea – o soluție justă și echitabilă: Cercetarea provenienței este o verigă importantă către o soluție justă și echitabilă, adică restituirea devine un angajament moral și scopul final.

Conflict de interese în muzee: muzeele se află într-un conflict de interese constant. Pe de o parte, doresc să-și păstreze colecțiile intacte și, în același timp, doresc să-și păstreze reputația de proprietari de colecții curate.

Considerații politice: Cercetarea provenienței este o chestiune complexă care necesită conducere politică. Implicarea organizațiilor evreiești poate deraia subiectul de la viziunea mai largă a proprietății culturale în dezbaterea asupra antisemitismului. Prin urmare, statele aleg modalitatea ușoară de a se concentra asupra amintirii în loc să localizeze moștenitorul pentru restituire.

Considerații economice: Cercetarea provenienței trebuie să fie finanțată de state. Finanțarea este un stimulent pentru instituții de a-și cerceta colecțiile. Factorii de decizie trebuie să colaboreze cu instituțiile culturale pentru a ajunge la soluții economice holistice în ceea ce privește obiectele fără moștenitor, siguranța colecțiilor, intimitatea binefăcătorilor instituțiilor și cercetătorii competenți. Interesul public și piața de artă ar trebui luate în considerare, de asemenea.

Abordare universală versus evreiască: cercetarea provenienței este atât o chestiune universală, cât și una evreiască. Cu toate acestea, abordarea evreiască nu este populară în comparație cu cea universală. Subiectul atinge comunitatea internațională și este necesară cooperarea internațională pentru a ajunge la o soluție. Israelul ar trebui să preia conducerea pentru ca comunitatea internațională să o urmeze.

Constatări integrative: întrebarea 2 Ce mecanism de luare a deciziilor există în comunitatea internațională (și anume țările UE) în ceea ce privește restituirea artei jefuite (obiecte ilicite) și cercetarea provenienței?

Opinia publică națională: Opinia publică este un instrument puternic. Factorii de decizie sunt în mod constant influențați de opiniile și dezbaterile publice. Prin urmare, cercetarea provenienței trebuie să fie gestionată în arena publică pentru ca aceasta să ajungă pe agenda factorilor de decizie.

Opinia publică internațională: Opinia publică internațională este importantă pentru factorii de decizie naționali, cărora le este foarte greu să ignore sfera internațională, deoarece face parte din procesul lor de luare a deciziilor.

Considerații politice și economice: principala considerație politică și economică este finanțarea. Procesul de cercetare a provenienței necesită finanțare guvernamentală pentru a produce rezultate, precum și cooperare guvernamentală deplină (diferite ministere). În plus, trebuie avută în vedere colaborarea instituțiilor culturale. Cercetarea de proveniență este apreciată ca un subiect internațional, prin urmare un organism internațional, precum Uniunea Europeană, i-ar face dreptate guvernând procesul de cercetare.

Considerații sociale (identitatea națională): Factorii de decizie au în vedere interesul lor public; prin urmare, ar trebui să ia în considerare educarea publicului pentru a-și aminti Holocaustul cultural din al Doilea Război Mondial. Interesul public înseamnă păstrarea în siguranță a comorilor culturale de stat în timp ce le expuneți publicului. Permitea accesului publicului la aceste obiecte de artă este în interesul statului, precum și crearea de diligență a procesului și stabilirea normelor de comportament.

Considerarea economică a instituțiilor culturale: Instituțiile culturale depind de finanțare. Procesul de cercetare a provenienței este o chestiune costisitoare, iar instituțiile au nevoie de fonduri pentru a o face. Mai mult, instituțiile se tem de ideea de *due diligence*, deoarece ar putea duce la pierderi economice. Crearea unor fundații speciale pentru asistența în finanțare

ar duce la cooperarea instituțiilor. Obiectele fără moștenitor aflate la instituțiile culturale ar trebui să rămână acolo pentru interes public.

Aspecte practice în cadrul activității operaționale a unui muzeu: Muzeele sunt instituții conservatoare și, ca atare, sunt obligate să-și păstreze colecțiile intacte și secrete de dragul donatorilor și binefăcătorilor lor. Muzeele trebuie să primească un articol, să verifice proveniența acestuia și să înregistreze corect linia de proprietate. Muzeele conservă și păstrează arta în interes public. Personalul muzeelor este cel mai calificat pentru a cartografi colecțiile muzeale, prin urmare capabil să semnaleze arta jefuită de naziști care trebuie cercetată.

CAPITOLUL V: CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI

5.1 Concluzii care decurg din întrebarea 1 de cercetare

Concluziile care decurg din acest studiu arată că un model de politică pentru țările europene în ceea ce privește gestionarea artei jefuite de evrei de către naziști se caracterizează prin cercetarea provenienței artei jefuite de naziști și a artei jefuite de naziști de proprietate evreiască. Cercetarea provenienței permite statelor să-și reconstruiască moștenirea culturală, să-și unifice societatea și să-și respecte cetățenii. Este asociată cu nevoia de profesioniști și cercetători capabili, precum și cu crearea unui inventar al artei jefuite și cu capacitatea de a identifica posibili moștenitori. Prin cercetarea provenienței, povestea obiectului de artă este spusă și aceste povești ridică conștientizarea pierderilor culturale ale evreilor și istoriei Holocaustului.

Din acest studiu reiese și nevoia de a crea un model de politică pentru țările europene cu privire la arta jefuită de naziști de proveniență evreiești, care este asociată cu emoții sporite ale diferitelor grupuri de interese. Pentru a veni în întâmpinarea sensibilităților și a obține soluții, cel mai bine este să se revizuiască problema artei jefuite de naziști în general și să nu se asocieze cu niciun tip de grup. Un model de politică este caracterizat de diferite legi și coduri de etică. Se cere o reformă în legislația națională și internațională. Etica în sine nu poate duce la schimbarea necesară sau nu poate aborda problema artei jefuite de naziști.

Acest studiu concluzionează că un model de politică este asociat cu politica de restituire, care nu poate fi separată de actul cercetării provenienței. Instituțiile culturale și cercetarea colecțiilor de artă de stat reprezintă un pas major către obținerea justiției prin restituire sau compensare. În plus, concluziile sugerează că un model de politică este asociat cu dorința puternică a muzeelor de a-și menține și proteja colecțiile prin păstrarea artei în interiorul

zidurilor muzeelor. Mai mult decât atât, un model de politică este asociat cu informația, transparența, tehnologiile de comunicare și aplicarea diligenței necesare în cazul colecțiilor. În ceea ce privește nivelul politic, concluzia care reiese din acest studiu este că un model de politică pentru țările europene în ceea ce privește gestionarea artei jefuite de evrei de către naziști este caracterizat de politică națională și internațională. Liderii de stat se confruntă cu nevoia de a-și vedea politica culturală ca parte a identității lor naționale și a dialogului lor internațional. Mai mult, un model de politică este asociat cu finanțarea. Arta este un instrument politic și economic puternic, iar piața artei este o parte integrantă a diplomației economice internaționale și a negocierilor acestora. Construirea unui model de politică pentru un stat poate fi o oportunitate economică, ar putea întări statul și ar putea proteja interesul său național. Un model de politică este caracterizat ca un subiect internațional, care implică nu numai moștenirea evreiască, ci și moștenirea culturală europeană. Prin urmare, trebuie revizuit ca o chestiune internațională.

5.2 Concluzii care decurg din întrebarea 2 de cercetare

Concluzia care reiese din acest studiu este că un model de politică pentru gestionarea artei jefuite de naziști este caracterizat de dorințele factorilor de decizie de a evita deteriorarea imaginii lor. O transparență sporită a acțiunilor guvernamentale permite publicului să fie mai informat și contribuie la promovarea soluțiilor juste. De asemenea, este asociată cu creșterea gradului de conștientizare și cu opinia publică internațională. Un stat ar trebui să-și sporească transparența prin activități de diplomație publică și prezență sporită în forurile internaționale. Această atitudine expune comunității internaționale normele culturale și comportamentul statului și poate spori înțelegerea culturală reciprocă și poate duce la activități reciproc avantajoase.

În plus, această cercetare concluzionează că un model de politică pentru țările europene este caracterizat de diferiți actori politici care își promovează viziunea națională și internațională, persuadându-i astfel pe alții să se alăture viziunii lor. Considerațiile politice și economice sunt legate. Prin urmare, cunoștințele partajate ajută la aducerea părților la masă pentru a lucra la un mecanism holistic. Mai mult, un model de politică pentru țările europene în ceea ce privește gestionarea artei jefuite de naziști este caracterizat de considerațiile sociale ale mai multor factori de decizie. Un model ar crește gradul de conștientizare prin educarea publicului cu privire la importanța istoriei culturale, a artei și a complexității subiectului. Poveștile publicate despre cercetarea provenienței generează cunoștințe despre moștenirea

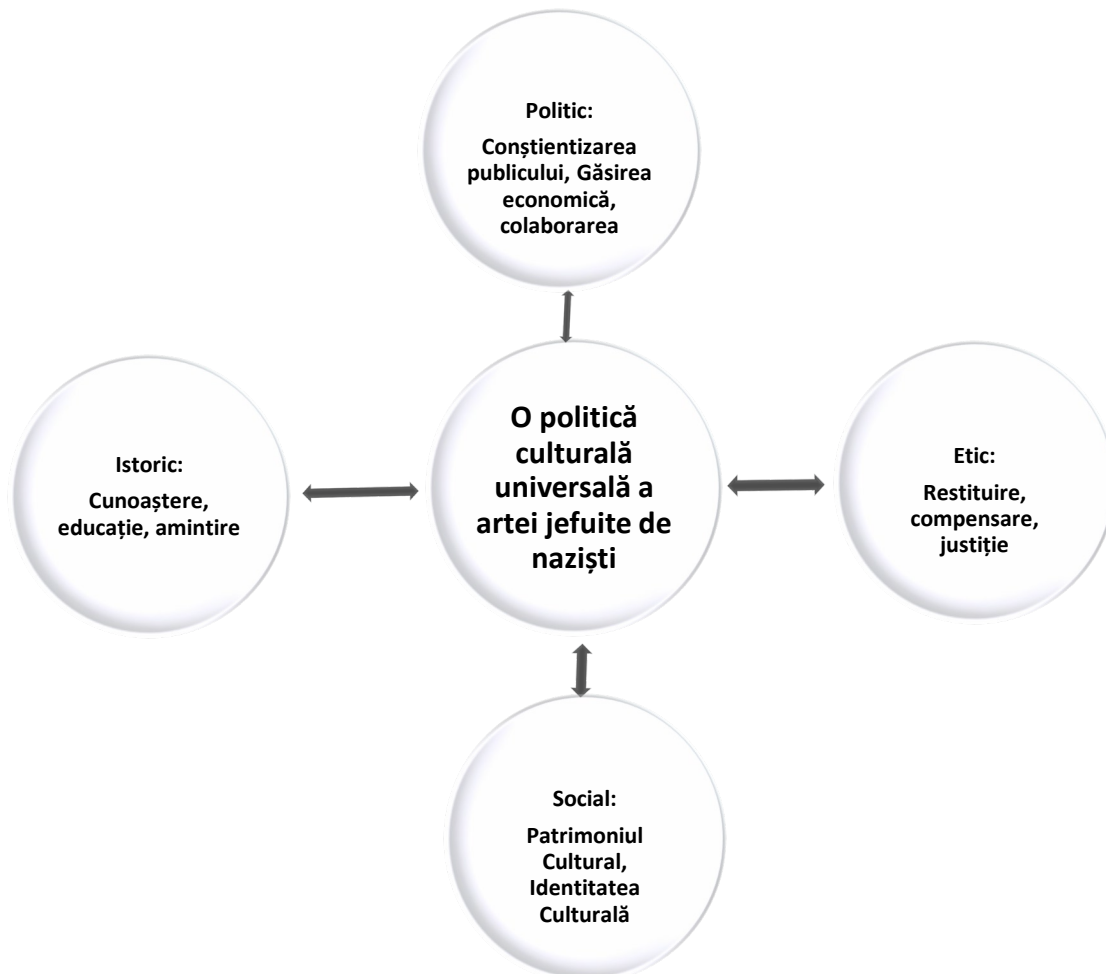
culturală, întăresc identitatea oamenilor și modelează comportamentul și normele statului. Studiul concluzionează că un model de politică este asociat cu finanțarea instituțiilor culturale, precum și cu înțelegerea atmosferei conservatoare a instituțiilor.

Cercetarea concluzionează că un model de politică trebuie să lege activitatea muzeelor și colaborarea lor strânsă cu comunitățile din care provin colecțiile lor și cu binefăcătorii lor. Concluziile rezultate din cercetare arată că un model de politică se caracterizează prin transparență și *due diligence* a colecțiilor; Personalul muzeului este cel mai calificat pentru a supraveghea cercetarea, dar are nevoie de supraveghere din cauza unui posibil conflict de interese. Mai mult, se concluzionează că un model de politică este asociat cu libertatea muzeelor, însă prin cunoașterea și înțelegerea agendelor și rutinelor muzeelor, precum și că un model de politică pentru țările europene în ceea ce privește gestionarea artei jefuite de naziști este asociat cu cunoașterea aspectelor practice în cadrul unei activități operaționale a muzeului.

5.3 Concluzii conceptuale: regândirea politicii de cercetare a provenienței țărilor europene a artei jefuite de naziști și a artei jefuite de naziști a proprietății evreiești

Concluziile faptice duc la regândirea cercetării despre proveniența a proprietății evreiești jefuite de naziști. Acestea permit dezvoltarea și promovarea unei strategii bazate pe dovezi pentru o politică culturală națională pentru cercetarea provenienței artei jefuite de naziști și a artei jefuite de naziști de proprietate evreiască. În urma acestor constatări de cercetare, realizând că complexitatea cercetării provenienței artei jefuite de naziști a procesului de proprietate evreiască se adaugă la faptul că acesta este o parte a conservării patrimoniului cultural național, fizic și ideologic. Următoarea Figură 5.1 ilustrează patru concepte principale, care împreună permit crearea unui nou cadru conceptual, un cadru teoretic de politică europeană multidisciplinară pentru universalizarea cercetării de proveniență a artei jefuite de naziști.

Figura 5.1 Cadrul teoretic al universalizării cercetării artei jefuite de naziști: Politica europeană multidiscplinară a artei jefuite de naziști

Cercetarea a oferit un nou cadru teoretic și a produs recomandări de politici pentru factorii de decizie de stat interesați să implice subiectul. Aceste 4 obiective principale trebuie abordate în regândirea subiectului. Ea trebuie combinată pentru a crea o nouă politică culturală universală, care se va baza pe amintire, identitate culturală, moștenire culturală și justiție.

Acest cadru promovează strângerea de informații și înțelegerea caracteristicilor subiectului înainte de formularea unei strategii politice practice. Noul cadru teoretic a permis crearea unui model practic de politică multidiscplinară pe baza constatărilor și concluziilor cercetării. Figura 5.2 ilustrează modelul pentru politica de cercetare a provenienței statului european a artei jefuite de naziști și a artei jefuite de naziști de proprietate evreiască.

Figura 5.2 Modelul statului european pentru politica de cercetare a provenienței a artei

jefuite de naziști/Artei jefuite de naziști a proprietății evreiești

Modelul este o strategie nouă. Constă din 6 module și oferă o metodă de flux de lucru care permite colectarea informațiilor și analizarea acestora pentru fiecare țară, înțelegând în același timp caracteristicile unice ale unui stat. Astfel se poate formula strategia corectă. Modelul poate oferi instrumente pentru procesul de reglementare și poate ajuta instituțiile culturale. Poate întări un statut de stat, poate deveni un model de urmat pentru implementarea eficientă a convențiilor internaționale și creșterea gradului de conștientizare a publicului. Modelul poate construi conștientizarea societății pentru proprietatea culturală, permite dobândirea de cunoștințe și educarea publicului.

5.4 Implicații practice și advocacy

Produsele de cercetare sunt un instrument valoros pentru statele care doresc să se angajeze în procesul de artă jefuită de naziști. Modelul dezvoltat în urma acestei cercetări se bazează pe datele colectate și poate fi folosit ca instrument practic. Lucrul conform modelului ar ajuta la studierea cu acuratețe a fenomenelor de cercetare a provenienței, la îmbunătățirea cunoștințelor unei țări cu privire la propriul patrimoniu cultural și ar permite depășirea obstacolelor care apar. Modelul sugerează că factorii de decizie ar trebui să lucreze cu instituțiile culturale naționale pentru a-și menține și consolida credibilitatea și pentru a îmbunătăți statutul țării lor pe piața artei. În consecință, directorii de muzee ar trebui să sporească transparența colecțiilor muzeale. Directorii muzeelor trebuie să lucreze cu personalul curatorilor pentru a dezvălui proveniența colecției, de care sunt responsabili. Personalul muzeului ar trebui să fie educat și instruit în continuare pentru cercetarea provenienței, pentru a cunoaște în mod expert procesele necesare. Directorii și administratorii muzeului trebuie să facă parte din schimbare. Conceptul de *Due diligence* este viitorul reputației muzeelor și, în cele din urmă, piața de artă le va forța mâna. Marile instituții culturale pot conduce această schimbare globală și pot arăta noua cale pentru toate instituțiile. Este esențial să înveți despre caracteristicile unice ale subiectului, să fii familiarizat cu diferitele interese la nivel general. Transparența va consolida piața de artă a țării și va ajuta consumatorii de artă; va sensibiliza publicul cu privire la istoria și moștenirea sa culturală. Acesta va extinde cunoștințele publice despre artă și istoria artei și despre cel mai mare jaf al naziștilor. Va aprofunda cunoștințele publice cu privire la provocările cercetării provenienței și protecția drepturilor societății și va schimba normele societale referitoare la arta jefuită în general. O țară care alege să-și aprofundeze cunoștințele și să ia parte la proces poate în cele din urmă să construiască o rețea de cercetători și experți care să sprijine supravegherea

executivă și să asiste țara însăși, făcându-l astfel un model de urmat în îndeplinirea numeroaselor directive ale convențiilor internaționale în acest domeniu.

5.5 Limitări ale cercetării

Există patru limitări ale cercetării. În primul rând, cercetarea este o cercetare calitativă, prin urmare numărul de participanți nu este mare. În al doilea rând, instrumentele de cercetare utilizate în această cercetare sunt: interviurile, analiza documentelor și focus grupul. Aceste instrumente au fost folosite pentru a consolida validitatea datelor. Cu toate acestea, instrumente suplimentare de cercetare, cum ar fi metodologia cantitativă pentru o populație mai largă, pot diversifica rezultatele. În al treilea rând, poziția cercetătorului, efortul a fost făcut pentru un obiectiv logic și, pe de altă parte, pentru a avea gândire critică. A patra limitare – generalizare. Abilitatea de a generaliza de la populația de cercetare la populația generală. Generalizarea ar putea rezulta din concluziile cercetării bazate pe datele adunate ale cercetării în alte țări europene. Cu toate acestea, cercetarea a fost amănunțită și exhaustivă în colectarea datelor și analiza acestora. Mai mult decât atât, deoarece a folosit triangularea pentru a obține constatări puternice și încrezătoare, cititorul poate fi judecător și poate decide singuri asupra unei înțelegeri.

5.6 Contribuția la cunoaștere

Modelul Cadrului Teoretic a permis un model de politică nou și original. Cadrul teoretic combină recomandările practice ale participanților ani de experiență în domeniu împreună cu teoriile relațiilor internaționale existente, cum ar fi realismul, abordarea constructivismului social și diplomația publică și culturală. Modelul se bazează pe rolul important al normelor și ideilor comune și pe dialogul deschis în modelarea unui comportament de stat. Datele cercetării promovează cunoștințele existente despre jefuirea nazistă în contextul patrimoniului său cultural. Ea pune în lumină cât de importantă este cercetarea provenienței ca parte a identității culturale și a caracteristicilor patrimoniului cultural. Cercetarea permite cunoștințe practice pentru o varietate de părți interesate, fiecare parte a pieței de artă, adică muzee, instituții culturale, iubitori de artă, colecționari etc. Cercetarea își propune să sporească transparența procesului. Este o metodă de politică pilot academică, care urmărește să-și prezinte percepția cu privire la gestionarea de către statul european a artei jefuite de naștiți, deținuți de evrei.

În ceea ce privește semnificația universală a cercetării și a planurilor culturale internaționale – cercetarea prezintă o analiză, o bază, care ajută la înțelegerea modului în care motivele, interesele și considerentele factorilor de decizie, personale și profesionale, afectează procesul de cercetare a provenienței artei jefuite de naziști. Lucrarea contribuie la cunoștințele existente despre instituțiile culturale, în principal modul de operare al muzeelor în ceea ce privește cercetarea provenienței artei jefuite din epoca nazistă. Cercetarea definește caracteristicile politicii culturale a artei jefuite de naziști și oferă o descriere detaliată a istoriei jefuirii culturale naziste. Datorită asemănărilor dintre caracteristicile statelor, datele au permis concluzii mai ample și ar putea influența politicile altor țări europene în ceea ce privește cercetarea provenienței artei jefuite de naziști.

5.7 Cercetări viitoare

Cunoștințele actuale disponibile în arena internațională, în ceea ce privește politica de cercetare a provenienței pentru arta jefuită de naziști de proprietate evreiască, trebuie să fie mai ample pentru a permite o mai bună înțelegere - dacă cum și ce influențează considerațiile factorilor de decizie de a se angaja sau nu în artă. restituire și *due diligence*. În plus, o populație mai largă de cercetare și o metodologie mixtă ar putea extinde și aprofunda cunoștințele actuale. Cercetarea viitoare se va baza pe studiul de caz al mai multor state europene; extinderea cercetării în alte țări similare ar permite un domeniu mai profund de cunoștințe și ar contribui la literatura existentă.

Referințe bibliografice

- Baldwin, D. A. (2016). *Power and International Relations: A Conceptual Approach*. Princeton University Press.
- Bokava, I., 2015. *Culture of Destruction* [Interview] (3 October 2015).
- German Lost Art Foundation - News - Manual for Provenance Research in Germany is now available in English. (2020). German Lost Art Foundation. https://www.kulturgutverluste.de/Content/02_Aktuelles/EN/News/2020/September/29_020Leitfaden_Manual_Mekldung.html;jsessionid=20A48A1012C6713FF31FB0CD9E3D7CB9.m0
- CLOWNEY, D. (2011). Definitions of Art and Fine Art's Historical Origins. *The Journal of Aesthetics and Art Criticism*, 69(3), 309–320. <https://doi.org/10.1111/j.1540-6245.2011.01474.x>
- Denzin, N. K., & Lincoln, Y. S. (2017). *The SAGE Handbook of Qualitative Research* (Fifth ed.). SAGE Publications, Inc.
- Feliciano, H. (1998). *The Lost Museum: The Nazi Conspiracy To Steal The World's Greatest Works Of Art Paperback – April 25, 1998*. Harper Collins, New York.
- Goff, P. (2007). *Limits to Liberalization: Local Culture in a Global Marketplace (Cornell Studies in Political Economy)* (1st ed.). Cornell University Press.
- Goff, P. (2020). Cultural Diplomacy. In N. Snow & N. Cill (Eds.), *Routledge Handbook of Public Diplomacy* (2nd ed., pp. 30–37). Routledge.
- Harel-Fisher, E. (2020). *Mamlakhtiyut in Israel's Cultural Policy* (No. 146). The Israel Democracy Institute.
- Henley, D. (2020). *The Arts Dividend Revisited: Why Investment in Culture Pays*. Elliott & Thompson.
- Mark, S. L. (2010). Rethinking cultural diplomacy: The cultural diplomacy of New Zealand, the Canadian Federation and Quebec. *Political Science*, 62(1), 62–83. <https://doi.org/10.1177/0032318710370466>
- Neuman, L. W. (2022). *Social Research Methods PNIE* (Rev. ed.). Pearson India Education.

- Nicholas, L. H. (1995). *The Rape of Europa: The Fate of Europe's Treasures in the Third Reich and the Second World War* (Reprint ed.). Vintage.
- Nicholas, L. H. (2006). *Cruel World: The Children of Europe in the Nazi Web*. Knopf.
- Patton, M. Q. (1990). *Qualitative Evaluation and Research Methods* (2nd ed.). SAGE Publications, Inc.
- Ronen, S., & Shenkar, O. (2017). *Navigating Global Business: A Cultural Compass*. Cambridge University Press.
- Shkedi, A. (2012). *Meaning behind the Words: Methodologies of Qualitative Research: Theory and Practice*. Tel Aviv University Press.
- Snow, N., & Cull, N. J. (2020). *Routledge Handbook of Public Diplomacy* (2nd ed.). Routledge.
- Stake, R. E. (1995). *The Art of Case Study Research*. Sage Publications.
- Strauss, A., & Corbin, J. (1994). Grounded Theory Methodology: An Overview. In N. K. Denzin & Y. S. Lincoln (Eds.), *Handbook of Qualitative Research* (2nd ed., pp. 273–285). SAGE Publications.
- Wendt, A. (1995, July 1). *Constructing International Politics*. MIT Press. <https://direct.mit.edu/isec/article-abstract/20/1/71/11500/Constructing-International-Politics?redirectedFrom=fulltext>
- Wendt, A., Cambridge University Press, EBSCO Publishing (Firm), Barnett, M. N., Biersteker, T., Brown, C., Duvall, R., Cerny, P., & Grieco, J. (1999). *Social Theory of International Politics*. Cambridge University Press.
- WJRO, Fisher, WA. & Weinberger, R. (2014). *Holocaust-Era Looted Art: A Current World-Wide Overview*. Conference on Jewish Material Claims Against Germany and World Jewish Restitution Organization. <http://art.claimscon.org/wp-content/uploads/2014/11/Worldwide-Overview.pdf>
- Yeide, N. H., Akinsha, K., & Walsh, A. L. (2001). *AAM Guide to Provenance Research*. American Alliance Of Museums.
- Yeide, N. H., & Edsel, R. B. I. M. (2009). *Beyond the Dreams of Avarice: The Hermann Goering Collection*. Laurel Publishing, LLC.

Yin, R. K. (2012). *Applications of Case Study Research*. SAGE Publications.

Yin, R. K. (2013). *Case Study Research: Design and Methods (Applied Social Research Methods)* (Fifth ed.). SAGE Publications, Inc.

Yosifon, M. (2016). Case Study. In *In Sabar Ben-Yehoshua, N. Traditions and Genres in Qualitative Research- Philosophies, Strategies and Advanced Tolls* (pp. 179–216). The Mofet Institute.

Joint Declaration concerning the implementation of the Washington Principles from 1998. (1998). US Department of State. <https://www.state.gov/wp-content/uploads/2020/09/Jt-Decl-US-Germany-re-Nazi-looted-art.pdf>

Convenții internaționale și resurse web ale Uniunii Europene

The Washington Conference on Holocaust-Era Assets. (1998). Florida Center for Instructional Technology. <https://fcit.usf.edu/holocaust/resource/assets/index.HTM>

Justice for Uncompensated Survivors Today (JUST) Act Report. (2021, May 10). United States Department of State. <https://www.state.gov/reports/just-act-report-to-congress/>